

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De Sacramentis In Genere

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XXVI. Idem probatur ex congruentiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53925](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53925)

SECUNDΟ mentitur Kemnitius, cūm dicit, obtrusum
esse Armenis hunc numerum Sacmentorū, cūm eum igno-
rassent per annos mille, & amplius. Nam (vi in decreto Eu-
genij legimus) ante vniōnem Armenorum cum Latinis, co-
lationes factæ sunt inter eos de fide Trinitatis, & Incarnationis,
& Sacmentorum, & inspecti libri vtriusque nationali-
tum demum præscripta formula instructionis: Quare non
obtrusa fuit, sed post maturam discussionem, ab eis accepta
& sane non tam facile accepissent, nisi vidissent conformem
esse antiquis libris, & ritibus Ecclesiæ suæ. Adde quod in o-
dem instructione traditur Armenis doctrina de tribus perso-
nis diuinis, & de duabus Christi naturis. Ut igitur Kemnitius
dicit, obtrusum illis numerum septem Sacmentorum, ut
non dicit etiam obtrusum numerum personarum diuinarum
& naturarum Christi?

TERTIVM testimonium est Concilij Tridentini, sed
can. i. vbi additur anathema negantibus septem esse vera
propria Sacmenta; quod testimonium etiam si nullum in-
beremus aliud, deberet sufficerē. Nam si tollamus auctoritatem
præsentis Ecclesiæ, & præsentis Concilij, in dubium in-
uocari poterunt omnium aliorum Conciliorum decreta,
tota fides Christiana. Semper enim hęc fuit consuetudo ap-
Christianos, vt exortas controversias definirent Episcopi, &
tunc viuebant. Et præterea omnium Conciliorum, veterum
& omnium dogmatum firmitas pendet ab auctoritate pre-
sentis Ecclesiæ. Non enim habemus testimonium infallibile
quod Concilia illa fuerint, & legitima fuerint, & hoc aut illa
definierint, nisi quia Ecclesia, quæ nunc est, & errare non po-
test, ita sentit, & docet. Quod enim historici quidam mem-
nerint eorum, non potest parere fidem, nisi humanaam, cui po-
test subesse falsum.

CAPUT XXVI.

Idem probatur ex congruentiis.

ATHOLICI Doctores confirmare solent sepe
narium Sacmentorum numerum variis congruen-
tiis. PRIMA est a similitudine vitæ spiritualis,
& corporalis. Siquidem in vita corporali quadam
sequi-

requiruntur ex parte hominum singulorum, quædam ex parte totius Reipublicæ. Ex parte hominum singulorum requiruntur tria per se, generatio, augmentatio, & nutritio; & duo per accidens, remedium contra morbos, si contingat hominem ægrorare: & remedium contra reliquias morbi, ut perfectè conualescat. Ex parte Reipublicæ requiruntur duo Primi patentes, qui propagent vitam corporalem hominum. Secundò Principes, & Magistratus, qui eam ordinant, & regant. Eodem igitur modo in vita spirituali. PRIMO, requiritur regeneratio, quæ est per Baptismum. SECUNDO, augmentatio, per Confirmationem. TERTIO, nutritio, per Eucharistiam. QVARTO, remedium, contra morbos, si contingat regeneratum peccare, per Pœnitentiam. QUINTO, remedium contra reliquias peccatorum, per Vnctionem extremam. SEXTO, ex parte Reipublicæ, Matrimonium, quo propagantur homines ad cultum Dei deputandi. SEPTIMO, Ordo sacerdotum, quo regantur, & gubernentur.

SECUND A ratio ex numero peccatorum, & vulnerū. Nam Baptismus est præcipue contra originale, Pœnitentia contra actuale mortale, Vnctio extrema contra reliquias peccatorum, Confirmatio contra infirmitatem, Eucharistia contra malitiam, Matrimonium contra concupiscentiam, Ordo contra ignorantiam.

TERTI A ratio ex numero virtutum, Baptismus respondet fidei, Confirmatio spei, Eucharistia charitati, Pœnitentia iustitiae, Vnctio extrema fortitudini, Ordo prudentie, & Matrimonium temperantiae.

QVARTA ratio ex celebritate numeri septenarij in expiationibus. Vide Exod. 29. Leuit. 4. & 8. 13. 14. 15. 16. 23. Num. 19. Deuter. 15. 2. Paral. 29. Job vlt. ubi semper videbis in expiacione offerri septem animalia, vel septem diebus, vel septies aspergi sanguinem, &c. Vnde etiam 4. Reg. 5. Naaman septies iussus est lauari ad purgandam lepram. Vide S. Thomam in 4 dist. 2. quæst. 3, par. quæst. 65, art. 1. & contra Gentes, lib. 4. cap. 58.

Sed Kemnitius in 2. parte Examinis, pag. 16. 17. & 18. tria dicit de his rationibus. PRIMO affirmat, esse fundamenta principalia, & demonstrationes nostræ sententiæ: Hæ sunt, inquit, demonstrationes, hæc fundamenta, quibus septenarius numerus Sacramentorum in Ecclesiam misellus & receptus fuit a scripto.

scriptoribus Scholasticis. SECUNDUS dicit, has demonstrationes nihil valere, quia alioqui probaremus etiam septem iste Sacraenta in lege veteri: nam etiam tunc erant virtute & peccata, & vita spiritualis, & corporalis. TERTIO dicit, ex numeris celebratis in Scriptura numerus sacramentorum delumi debeat, posse probari tria esse Sacraenta, vel eveni duodecim, aut plura, quia multi sunt numeri celebres & sic in Scripturis.

SED haec levia sunt. Nam in primis nullus Theologorum xit, ista esse fundamenta, & demonstrationes, sed solum congruentias supposita fide. Id enim Scholastici facere solent, ea, quae ex fide habemus, ostendunt etiam non repugnare rationi, sed illi potius esse conformia. Nec tamen argumentum Kemnitij concludit, oportuisse nimis etiam in veteri esse Sacraenta septem. Nam Sacraenta vetera (ut supra ostendimus) non erant instituta ad perficiendum hominem in vita spirituali, nec ad remedium peccati, excepta Circumcisione, sed solum ad significanda mysteria Christiana, & aliquos quoddam fines: nostra autem sunt instituta in remedium peccati & ad iustificandum, & perficiendum hominem in vita spirituali, ut ex Scripturis apertissime deducitur. Itaque congruitae illae rectissime se habent, si applicentur nostris Sacraentis, non autem si applicentur veteribus. Denique illa ratio Kemnitij de variis numeris in Scriptura celebribus, nihil concludit. Nam ratio Catholicorum sumitur ex numeris, quae significabant expiationem peccatorum, non autem ex quibuscunque numeris. Porrò in Scriptura, ita frequens est numerus septem in expiationibus, ut tota Scriptura clamare videatur, futurum aliquando fuisse tempus, quo septem insignia, & efficacissima remedia darentur à Deo in expiatione peccatorum.

CAPUT XXVII.

Soluuntur obiectiones.

RESTAT ut obiectiones aduersariorum diluamur, quae sunt partim ex Scriptura, partim ex Patribus, partim ex ratione. Primum igitur ex Scriptura proferunt argumenta. PRIMUM negantur, quia Scripturæ nusquam tradunt septem esse Sacraenta.

SECN.